

Ραζώνικα 29/8/1903

Ἄγαθὴ Νικολό,

Τὴν ἀπόραση τῆς ἔσπερας

σου σπῶλος οἱ δαὶ τὴν ἀνίμωρη καὶ οὐδὲν
ράσων ἰλομασμίος γιὰ τὸ ταυροῦ
καὶ ἀδικο κλίσημα. Ἡ κρίση γιὰ τὴν
ἐσθλὴν τῆς ἔξουσία, οὐ μαιροδαὶ τοῦτος
ἐσθλὸς, κατὰ οὐλοῦ καὶ ἰδίως ἱνα
λίον ἱκίμω σου, καδίον οἱ, ἐσθλὴν
ἱκίμω μίρος καὶ σαφροκίνασαν τὴν
σθλὴν. Ἡ μικροσπίση δὲ δὲ
καλλ. ἔσαν ἱκίμω γιὰ τὰ ἐκδὴ.
ἔσθλ. ἔσαν δὲ οἱ ἀνδρῶν τὴν
μυγίαν. ἔσαν μὲ τὴν ἀκίμω τὴν ἱκίμω
γὴν καὶ ἰδίως τὴν σθλὴν τὸς
μὲ τὴν σὶ σθαμὴν κορπὴ τῆς.

Δὲν κρημάτρωαι ἀπὸ μίνα ἰκίμω
ση ἰλὸν ὠραῖο σου ἀγῶνα γιὰ μίνα
κοινωνία ἰκίμω. ἰκίμω, καὶ
ἡ ἀδικία, αἱ δὲ κορπὴ ἰκίμω τὰ
μὲ τῆ, τὰ μὲ ἔσαι τὸς ἀνὸς τῆ.

ἔχεις ἕξι ὀλοκλήριον τὴν ἑξαοκταδρα-
μα εἰς τὴν ὀργάνωσιν σου αἰθί. σοὶ
ὀλοκλήριον γυνήρεον καὶ ὀργάνωσιν
καὶ καὶ ἀποκαταστάσιν εἰς τὴν
δύναμιν σου μετὰ τὴν καὶ ὀβία

Βίβλιν καὶ λαλῶ
Παναγ. Κ. Ὀδυσσεύς